

3) конкретизувати положення про вік кримінальної відповідальності, а також про стани особи, які не виключають таку відповідальність; 4) конкретизувати критерії, за якими можна класифікувати спеціальних суб'єктів (зокрема, уточненню потребує термін «службова особа») тощо.

Рощина І. О., кандидат юридичних наук, доцент

ХАРАКТЕРИСТИКА ЧИННИКІВ СУЧАСНОЇ ПАРАДИГМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ НОРМ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ І ОСНОВОПОЛОЖНИХ СВОБОД У КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ

В юридичній літературі недостатньо приділяли уваги чинникам підвищення ефективності імплементації норм Європейської конвенції в кримінальне право України. Деякі питання цієї тематики досліджували О. М. Броневицька, О. О. Житний, Т. А. Родіонова, А. А. Цветков тощо.

Наприклад, О. О. Житний систематизує і аналізує наявні в юридичній літературі чинники посилення впливу міжнародного права на національне кримінальне право, а саме:

1) взаємозв'язок і взаємозалежність кримінального права й договорів кримінально-правового характеру;

2) обов'язок держави забезпечувати виконання у своїй правовій системі зобов'язання за міжнародними угодами;

3) мету України увійти в ЄС; ратифікацію основних європейських договорів;

4) неможливість оперативного врахування у нормах національного кримінального закону реалій суспільного життя, які виникають у швидкозмінних обставинах, його непристосованість у деяких випадках адекватно реагувати на взяті державою міжнародно-правові зобов'язання;

5) ускладнення у правозастосуванні внаслідок абстрактного формулювання норми, наявності оціночних понять тощо;

6) можливість протиріч між кримінальним законом і нормами міжнародного права, які виникають унаслідок значного зростання масиву міжнародно-правових актів;

7) відсутність відповідних національних практик застосування або тлумачення окремих норм кримінального

права за наявності відповідного досвіду у міжнародних органів (наприклад, щодо військових злочинів, злочину геноциду тощо);

8) тенденції правової глобалізації, що орієнтують на уніфікацію національного кримінального законодавства;

9) приналежність держави до міжнародних організацій та участь у міжнародних конференціях і нарадах;

10) необхідність співробітництва держав у протидії міжнародним злочинам та злочинам міжнародного характеру, укладення міжнародних угод з превентивною метою;

11) відсутність можливості забезпечити кримінально-правове регулювання суспільних відносин лише за допомогою національного кримінального законодавства;

12) необхідність сумлінного виконання державою міжнародних зобов'язань у сфері протидії злочинності;

13) розвиток міжнародного кримінального правосуддя;

14) необхідність узгодження норм внутрішньо-державного кримінального законодавства з нормами міжнародного права [1].

Погоджуючись багато в чому з цими висновками, необхідно лише зазначити, що серед них немає найбільш важливих чинників сучасної парадигми підвищення ефективності імплементації норм Європейської конвенції в кримінальне право України.

При визначенні чинників сучасної парадигми підвищення ефективності імплементації норм Європейської конвенції в кримінальне право України необхідно на перше місце поставити повну корупцію судової системи. Адже ніякі норми Європейської конвенції не діятимуть в країні, якщо не буде викоренена корупція в судовому корпусі.

На нашу думку до основних чинників сучасної парадигми підвищення ефективності імплементації норм Європейської конвенції в кримінальне право України, на нашу думку, варто віднести:

1) усунення корупції в судовій системі;

2) вивчення існуючої правозастосовної практики в Україні;

3) вивчення практики Європейського суду щодо застосування норм Європейської конвенції та зіставлення з існуючою практикою застосування норм Європейської конвенції судами України;

4) прогнозування наслідків імплементації норм Європейської конвенції в кримінальне право України;

5) розробка механізму реального контролю над доходами, в тому числі і з використанням електронних декларацій державних службовців;

6) доповнення ст. 91 КПК України п. п. 6 і 7 такого змісту:

а) п. 6 «майнове й фінансове становище осіб причетним до організованої злочинності або корупції»;

б) п. 7 «якщо у результаті розслідування з'ясується, що реальне фінансове або майнове положення особи, не відповідають легальним джерелам доходів, то суд зобов'язаний конфіскувати всі кошти, цінності й інше майно, які отримані у результаті протиправної діяльності цієї особи. Конфісковане майно передається державі»

7) обмеження в Особливій частині Кримінального кодексу України спеціальних складів злочинів;

8) обов'язковість адекватного покарання за тяжкі злочини.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Житний О. О. Про деякі чинники генезису міжнародно-правового виміру кримінального права України / О.О. Житний [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://www.pravoznavec.com.ua/period/article/12206/%CE>

Волощук А. В., курсант 4-го курсу навчально-наукового інституту № 1 Національної академії внутрішніх справ

ЄВРОПЕЙСЬКІ ВИТОКИ УКРАЇНСЬКОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА

Актуальність дослідження, полягає в тому, що історія українського кримінального права є важливим напрямом сучасної історико-правової науки в доведенні безперервності боротьби суспільства та держави із злочинністю в усіх її проявах.

Таким чином, оскільки наше законодавство йде на зближення із законодавством Європейського союзу, то дослідження європейських витоків українського кримінального права має як теоретичне, так і практичне значення.

Норми й інститути Кримінального кодексу ґрунтуються на загальновизнаних і відправних принципах справедливості,